

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Sžo/47/2014
Identifikačné číslo spisu:	1011201345
Dátum vydania rozhodnutia:	25.02.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1011201345.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Júlii Horskej a JUDr. Violy Takáčovej, PhD. v právnej veci žalobcu: JUDr. V. - notár, sídlo Notárskeho úradu Q., právne zastúpený: POLAKOVIČ & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Vysoká 19, 811 06 Bratislava proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, 812 72 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SLV-OLVS-103/2011 zo dňa 28. júla 2011, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 1S/142/2011-80 zo dňa 10. apríla 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu Bratislave, č. k. 1S/142/2011-80 zo dňa 10. apríla 2014 m e n í tak, že žalobu z a m i e t a .

Žalobcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“ alebo „súd prvého stupňa“) napadnutým rozsudkom v súlade s ustanovením § 250j ods. 2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) zrušil v záhlaví uvedené rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie; súčasne žalovaného zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok vo výške 66,- eur a trov právneho zastúpenia vo výške 314,18 eur do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Preskúmaným rozhodnutím žalovaný rozhodujúc o rozklade podanom žalobcom proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu č. PPZ-23-19/BOK-FP-II-2008 zo dňa 24. septembra 2008 zmenil prvostupňové správne rozhodnutie tak, že žalobcovi uložil pokutu vo výške 6.638,78 eur za porušenie povinností ustanovených v § 6 ods. 1 písm. a/ a § 6 ods. 3 písm. d/ zákona č. 367/2000 Z. z. o ochrane pred legalizáciou príjmov z trestnej činnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení nehorších predpisov (ďalej len zákon č. 367/2000 Z. z.), ktoré spočívalo v tom, že ako povinná osoba podľa § 3 písm. g/ zákona od 15.01.2005 do 12.03.2008 nemal svoj program vlastnej činnosti zameranej proti

legalizácií príjmov z trestnej činnosti vypracovaný v súlade s dikciou § 6 ods. 1 písm. a/ a tiež, že v rámci kontroly začatej dňa 12. marca 2008 až do vydania rozhodnutia odmietal preukázať, akým spôsobom plní svoje povinnosti vyplývajúce zo zákona a tiež ignorovaním požiadaviek spravodajskej jednotky finančnej polície neumožnil vykonanie kontroly plnenia povinností povinnej osoby v celom rozsahu, v dôsledku čoho neumožnil finančnej polícii plnenie jej úloh podľa § 10 písm. a/ zákona.

Krajský súd mal z predloženého administratívneho spisu preukázané, že na základe poverenia riaditeľa spravodajskej jednotky polície na výkon kontroly bola 12. marca 2008 začatá kontrola u povinnej osoby - žalobcu, ktorý vykonáva notársku činnosť odo dňa 15. januára 2005. V tejto súvislosti bol žalobca požadovaný o predloženie svojho programu, záznamu o odbornej príprave zamestnancov, notárskych zápisníc, z ktorých mal správny orgán posúdiť činnosť povinnej osoby v oblasti preventívnej činnosti ochrany pred legalizáciou príjmov z trestnej činnosti, ako aj spôsob vykonávania identifikácie. Správny orgán dňa 8. apríla 2008 žalobcovi doručil výzvu na poskytnutie údajov vo svojom sídle za obdobie od 01.10.2007 do 31.03.2008, na ktoré sa vzťahuje povinnosť identifikácie v zmysle § 5 ods. 2 zákona č. 367/2000 Z. z. Žalobca sa k tejto výzve vyjadril a zároveň požiadal o vysvetlenie pojmu „obchodná operácia“ v zmysle zákona č. 367/2000 Z. z. Prvostupňový správny orgán žalobcovi 20. mája 2008 doručil oboznámenie s kontrolnými zisteniami s tým, že v oboznámení neboli zodpovedané otázky žalobcu týkajúce sa charakteristiky obchodných operácií, na ktoré sa vzťahuje povinnosť identifikácie. Spravodajská jednotka zaslala žalobcovi spresnenie, čo môže žalobca považovať za obchodnú operáciu. Následne 7. júla 2008 sa jednotka domáhala sprístupnenia bližšie nešpecifikovaných údajov o obchodných operáciách a 16. júla 2008 bol žalobca opätovne vyzvaný na poskytnutie informácií a dokladov. Z administratívneho spisu ďalej krajskému súdu vyplynulo, že spravodajská jednotka konštatovala, že v žiadosti zo dňa 9. júla 2008 ponechala žalobcovi vlastnú iniciatívu a dala mu možnosť, aby preukázal plnenie svojich povinností v rozsahu, v akom uzná za vhodné.

Krajský súd v rámci správneho prieskumu vyhodnotil z obsahu administratívneho spisu skutkové okolnosti predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia a konštatoval, že viaceré výzvy zaslané žalobcovi boli bez konkrétnej špecifikácie na predloženie požadovaných listín oprávnenou osobou. Zároveň uviedol, že v danom prípade išlo o rozpor, kedy na jednej strane bolo potrebné chrániť záujmy štátu a zabezpečiť ochranu pred legalizáciou príjmov z trestnej činnosti, na strane druhej stála povinnosť notára ustanovená v zákone č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (ďalej len „Notársky poriadok“), ako aj v Etickom kódexe notára, zachovávať mlčanlivosť. Berúc na zreteľ, že notár ako dôverník svojho klienta je viazaný mlčanlivosťou, mal krajský súd za to, že notár nemôže využívať dôverné informácie v neprospech klienta a akúkoľvek dôvernú informáciu môže notár vyzradiť len so súhlasom klienta, alebo na jeho príkaz, pričom výnimku z povinnosti mlčanlivosti obsahuje Notársky poriadok.

Krajský súd napriek tomu, že nespochybnil právny záver správneho orgánu prvého stupňa ako aj žalovaného o povinnosti notára poskytnúť súčinnosť pri ochrane pred legalizáciou príjmov z trestnej činnosti, bol toho názoru, že v záujme zachovania mlčanlivosti o skutočnostiach týkajúcich sa klientov, by žalobca ako notár mal vedieť, akých listín a ktorých skutočností sa správny orgán domáha.

Vychádzajúc zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu krajský súd v danej veci dospel k záveru, že žalovaný mal pred vydaním napadnutého rozhodnutia opätovne preskúmať skutkový stav a nie vychádzať len z doterajších skutkových okolností a dôkazov, nakoľko pri poskytovaní údajov od povinnej osoby musí existovať rovnováha medzi mlčanlivosťou notára za účelom ochrany klientov a záujmami štátu, a preto uložil žalovanému povinnosť, aby opätovne vyzval žalobcu na súčinnosť, ozrejmil mu termín „obchodná operácia“ tak, aby žalobca požadované doklady povinnej osobe mohol poskytnúť a následne z vyplývajúcich záverov prehodnotil uloženú pokutu, nakoľko mal krajský súd za to, že žalobca poskytoval súčinnosť žalovanému zaslanými požiadavkami na vysvetlenie termínu a bolo v jeho záujme požadované doklady, avšak bližšie špecifikované, poskytnúť.

II.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. žiadajúc, aby odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 1S/142/2011-80 zo dňa 10. apríla 2014 zmenil tak, že žalobu zamietla.

Žalovaný v odvolaní trval na tom, že výrok napadnutého správneho rozhodnutia je zrozumiteľný a obsahuje všetky náležitosti ustanovené v § 47 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb (Správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“). Uviedol, že v novom konaní nedošlo k dopĺňovaniu konania a dokazovania z dôvodu, že rozhodnutie bolo zmenené len v intenciách rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4S/31/2009-56 zo dňa 25. marca 2011, ktorý skutkové zistenia a právne posúdenie veci nespochybnil, ale práve naopak, stotožnil sa so zisteniami odvolacieho správneho orgánu.

Právny záver krajského súdu namietal žalovaný z nasledovných dôvodov:

1. V ust. § 3 písm. g/ zákona č. 367/2000 Z. z., ktorý sa na predmetnú vec vzťahuje sú taxatívne uvedené obchodné operácie, ktorých bližšieho vysvetlenia sa od správneho orgánu žalobca domáhal, preto podľa jeho názoru malo konanie žalobcu, t.j. domáhanie sa legálnej všeobecnej definície pojmu obchodná operácia za cieľ neposkytnúť kontrolnému orgánu žiadnu dokumentáciu týkajúcu sa obchodných operácií uvedených v tomto ustanovení, ktorú mal žalobca vo svojej evidencii.

Podľa ust. § 3 písm. g/ zákona č. 367/2000 Z. z. povinná osoba je ten, kto poskytuje právnu pomoc podľa osobitného predpisu, 15a/ ak pripravuje alebo vykonáva pre klienta úkony súvisiace

1. s nákupom a predajom nehnuteľností alebo obchodných podielov v obchodnej spoločnosti,
2. so spravovaním peňažných prostriedkov, cenných papierov alebo iného majetku,
3. s otváraním alebo spravovaním účtu v banke alebo pobočke zahraničnej banky alebo účtu cenných papierov,
4. so založením, činnosťou alebo riadením obchodnej spoločnosti, nadácie, združenia alebo podobnej právnickej osoby alebo
5. s konaním v mene klienta alebo pre klienta v akejkoľvek finančnej operácii alebo operácii s majetkom.

2. Poukazujúc na to, že povinnosti povinných osôb sú jednoznačne ustanovené podľa § 5 až 9 zákona č. 367/2000 Z. z., pričom podľa § 6 ods. 3 písm. d/ povinná osoba poskytne finančnej polícii v určenej lehote na písomné požiadanie údaje o obchodných operáciách, na ktoré sa vzťahuje povinnosť identifikácie, predloží doklady o nich a poskytne informácie o osobách, ktoré sa akýmkoľvek spôsobom obchodných operácií zúčastnili, mal žalovaný za to, že nakoľko správny orgán nedisponuje konkrétnymi údajmi o obchodných operáciách u povinnej osoby, nie je ani možné bližšie konkretizovať požiadavku na konkrétnu dokumentáciu o konkrétnych obchodných operáciách. Pri neakceptovaní tohto právneho názoru by bol podľa žalovaného, zákon absolútne neaplikovateľný, pretože každá povinná osoba by sa mohla dožadovať konkretizovania požiadaviek a pri kontrole odmietať tak poskytnutie súčinnosti.

3. Vzhľadom na ust. § 7 ods. 6 zákona č. 367/2000 Z. z. podľa ktorého plnenie povinností podľa § 6 a povinnosti ohlásiť finančnej polícii neobvyklú obchodnú operáciu podľa odseku 1 nie je obmedzené zákonom ustanovenou povinnosťou zachovávať mlčanlivosť podľa osobitných predpisov, 22/ ak tento zákon neustanovuje inak, bol toho názoru, že poskytnutím súčinnosti, ktorá zahŕňa aj poskytnutie dokumentácie o obchodných operáciách uvedených v § 3 písm. g/ uvedeného zákona, ktoré vykonal žalobca so svojimi klientmi, nie je možné považovať za porušenie povinnosti mlčanlivosti ustanovenej osobitným predpisom.

4. Poukazujúc na doterajší priebeh konania (t.j. viacnásobná snaha prvostupňového správneho orgánu o vykonanie kontroly), povahu a charakter porušených povinností zo strany žalobcu, najmä jeho povinnosť poskytnúť súčinnosť a skutočnosť, že Krajský súd v Bratislave v predchádzajúcom konaní síce zrušil rozhodnutie žalovaného a vec vrátil na nové konanie, vytýkal však žalovanému len formálne nedostatky vo výrokovej časti rozhodnutia, ktoré boli následne odstránené, nepovažoval žalovaný právny záver prvostupňového rozhodnutia za správny.

Na základe uvedených skutočností žalovaný zotrval na svojom názore, že preskúmané rozhodnutie je vecne správne a po formálnej stránke súladné so zákonom.

III.

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného vyjadril tak, že navrhoval napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť ako vecne správny, stotožniac sa s právnym záverom krajského súdu a priznať žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania.

K argumentu prezentovaného v odvolaní, ktorým žalovaný podľa žalobcu stotožňuje činnosti uvedené v ust. § 3 písm. g/ body 1 až 5 zákona č. 367/2000 Z. z. s pojmom obchodná operácia, žalobca vo vyjadrení uviedol, že v citovanom ustanovení zákona sú definované len osoby, na ktoré sa vzťahujú povinnosti týmto zákonom ustanovené, pričom predmetné činnosti sú súčasťou definície povinnej osoby. Rozsah činností, pri ktorých sú povinné osoby vrátane notárov povinné dodržiavať ust. zákona č. 367/2000 Z. z., nie je možné podľa žalobcu bez ďalšieho stotožňovať s pojmom obchodná operácia. Tento rozsah usmerňuje povinné osoby pri hodnotení neobvyklých obchodných operácií.

Vo vyjadrení ďalej žalobca poukázal na to, že ide o špecifický prípad, keď je ako notár, t.j. osoba určená a splnomocnená štátom na vykonávanie notárskej činnosti, postavený pred situáciu, kedy musí konať na základe zváženia dvoch právnych predpisov, z ktorých každý mu ukladá protichodné povinnosti, bol preto toho názoru, že je absolútne opodstatnené požadovať zo strany žalovaného zadefinovanie rozsahu konkrétnych dokumentov a informácií (a teda pojmu obchodná operácia), ktoré žalovaný k výkonu svojej kontroly potrebuje. Žalobca považoval za potrebné vziať do úvahy aj tú skutočnosť, že by v dôsledku nedostatočného vymedzenia predmetu kontroly žalovaným sprístupnil žalovanému aj dokumenty a informácie, ktoré by žalobca ako povinná osoba nebol povinný sprístupniť podľa zákona č. 367/2000 Z. z., čím by sa dopustil porušenia svojej povinnosti mlčanlivosti podľa Notárskeho poriadku, nakoľko na takéto dokumenty a informácie by sa nevzťahovalo ust. § 7 ods. 6 zákona č. 367/2000 Z. z.

Záveru žalovaného o tom, že žalobca zámerne neposkytol súčinnosť žalovanému hodnotil žalobca ako svojvoľné a nepodložené, pričom konštatoval, že opakovane podrobne vysvetlil dôvody svojho postupu pri predmetnej kontrole, a teda súčinnosť žalovanému poskytol; požadoval však aj súčinnosť zo strany žalovaného pri objasňovaní predmetu kontroly.

S poukazom na to, že z rozhodovacej praxe Ústavného súdu Slovenskej republiky a z publikovaných odborných názorov vyplýva, že povinnosti možno ukladať v súlade so zákonom, ale aj ich plnenie je možné žiadať len v súlade so zákonom, mal žalobca za to, že mu zákony umožňujú oboznámiť tretie osoby s informáciami, o ktorých sa dozvedel pri svojej notárskej činnosti, len v presne určenom rozsahu, o ktorom nesmie mať žiadne pochybnosti, pričom nejde len o etický postoj, ktorým je notár viazaný, ale aj o jeho postavenie notára ako osoby splnomocnenej štátom vykonávať určitú činnosť.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania žalovaného (§ 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné a napadnutý rozsudok je potrebné zmeniť, nakoľko neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani zrušenie.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa zrušil rozhodnutie žalovaného č. SLV-OLVS-103/2011 zo dňa 28. júla 2011 z dôvodu podľa § 250j ods. 2 písm. c/ O.s.p., t.j. zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

V.

Podľa 244 ods. 1, 2 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p.

Predmetom preskúmacieho konania v danej veci bolo rozhodnutie žalovaného č. SLV-OLVS-103/2011 zo dňa 28. júla 2011, ktorým žalovaný rozhodol o rozklade podanom žalobcom proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu č. PPZ-23-19/BOK-FP-II-2008 zo dňa 24. septembra 2008. Napadnutým rozhodnutím žalovaný uvedené rozhodnutie zmenil tak, že žalobcovi bola uložená pokuta vo výške 6.638,78 eur, pretože žalobca porušil povinnosti ustanovené v § 6 ods. 1 písm. a/ a § 6 ods. 3 písm. d/ zákona č. 367/2000 Z. z, ktoré spočívalo v tom, že ako povinná osoba podľa § 3 písm. g/ zákona od 15.01.2005 do 12.03.2008 nemal svoj program vlastnej činnosti zameranej proti legalizácii príjmov z trestnej činnosti vypracovaný v súlade s dikciou § 6 ods. 1 písm. a/ a tiež, že v rámci kontroly začatej 12. marca 2008 až do vydania rozhodnutia odmietal preukázať, akým spôsobom plní svoje povinnosti vyplývajúce zo zákona, a tiež ignorovaním požiadaviek spravodajskej jednotky finančnej polície neumožnil vykonanie kontroly plnenia povinností povinnej osoby v celom rozsahu, v dôsledku čoho neumožnil finančnej polícii plnenie jej úloh podľa § 10 písm. a/ zákona.

Najvyšší súd v procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu, obsiahnutých v odôvodnení napadnutého prvostupňového rozsudku, ktoré z tohto dôvodu neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

Najvyšší súd dáva do pozornosti, že úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov §§ 247 a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

Podľa čl.1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa čl. 152 ods. 4 ústavy výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

Z uvedeného článku ústavy vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou. Vplyvom ústavy dochádza k vsunutiu jej obsahovo-hodnotových vlastností do všeobecných pojmov zákona tak, aby bol zabezpečený ústavne konformný výklad. Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je súčasťou zákonnosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu. Práve tu je ťažisko činnosti správneho súdnictva, pretože dikcia zákona nemôže byť interpretovaná izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Orgány štátu realizujú svoju rozhodovaciu právomoc sú pri výkone svojej moci povinné postupovať v

zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy, s prihliadnutím na to, že súčasne sú viazané aj právnou úpravou obsiahnutou v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika viazaná (čl. 7 Ústavy SR) a po vstupe Slovenskej republiky do Európskeho spoločenstva, Európskej únie postupovať tiež v súlade s právnymi záväznými predpismi Európskeho spoločenstva, Európskej únie.

Odvolací súd z obsahu administratívnych spisov zistil, že na základe poverenia riaditeľa spravodajskej jednotky polície na výkon kontroly bola dňa 12. marca 2008 začatá kontrola u povinnej osoby - žalobcu, ktorý vykonáva notársku činnosť odo dňa 15. januára 2005. Žalobca ako povinná osoba podľa § 3 písm. g/ zákona č. 367/2000 Z. z. bol oboznámený s predmetom na zameraním kontroly a požiadaný o predloženie svojho programu, záznamu o odbornej príprave zamestnancov, notárskych zápisníc, z ktorých mal správny orgán posúdiť činnosť povinnej osoby v oblasti preventívnej činnosti ochrany pred legalizáciou príjmov z trestnej činnosti, ako aj spôsob vykonávania identifikácie, a to od začatia vykonávania notárskej činnosti, t.j. od 15. januára 2005.

Z administratívneho spisu odvolaciemu súdu ďalej vyplynulo, že žalobca predložil správnomu orgánu písomné splnomocnenie pre advokáta a písomné vyhlásenie zo dňa 12. marca 2008, v ktorom uviedol: „vyhlasujem, že počas celej doby výkonu notárskej činnosti v mojom notárskom úrade som sa nestretol s legalizáciou príjmov z trestnej činnosti, ako je definovaná v § 2 ods. 1 zákona č. 367/2000 Z. z.“. Žalobca do záznamu zo začatia kontroly na mieste vyhlásil, že na jeho notárskom úrade nebol vykonaný žiaden úkon smerujúci k legalizácii príjmov z trestnej činnosti a tiež vyhlásil, že si plní svoje povinnosti v zmysle Notárskeho poriadku a zákona č. 367/2000 Z. z. Žalobca ku kontrole predložil kontrolnej skupine spravodajskej jednotky finančnej polície (ďalej aj „kontrolná skupina“) svoj program s názvom „Program vlastnej činnosti zameranej proti legalizácii príjmov z trestnej činnosti“ vypracovaný dňa 10. februára 2005, vypracovaný v súlade s ust. § 6 ods. 1 zákona č. 367/2000 Z. z. Žalobca zároveň predložil aj záznamy z odborných príprav svojich zamestnancov, ktoré boli v podobe zápisníc zo školení, alebo formou poučenia konkrétného zamestnanca. Vzhľadom na to, že kontrolou v sídle žalobcu nemal prvostupňový správny orgán preukázané dodržiavanie všetkých povinností žalobcu v oblasti ochrany pred legalizáciou príjmov z trestnej činnosti, zaslal žalobcovi 2. apríla 2008 písomnú žiadosť o poskytnutie informácií a dokladov podľa § 6 ods. 3 písm. c/ zákona č. 367/2000 Z. z. Z dôvodu, že správnomu orgánu nebola doručená odpoveď žalobcu, zaslal žalobcovi 12. mája 2008 oboznámenie s kontrolnými zisteniami, v ktorom bolo uvedené, že kontrolou boli zistené porušenia zákona č. 367/2000 Z. z. Ďalej bolo konštatované, že žalobca neumožnil plnenie úloh finančnej polície podľa § 10 písm. a/ zákona č. 367/2000 Z. z.

Správny orgán analýzou predloženého programu a spôsobu vykonania odbornej prípravy zamestnancov zistil, že žalobca uviedol v bode č. 2 programu prehľad foriem neobvyklých obchodných operácií, medzi ktoré zahrnul 4 formy neobvyklých obchodných operácií („v súvislosti s činnosťou notára je potrebné zvýšiť pozornosť predovšetkým pri: 1. úkony notárskej úschovy peňazí, 2. pri zakladaní obchodných spoločností a pri prevodoch obchodných podielov, 3. pri postupovaní pohľadávok, 4. pri exekučných tituloch na základe zmlúv o pôžičke medzi fyzickými aj právnickými osobami“) a ďalšie 2 zvlášť zamerané na dedičské konania. Správny orgán v Oboznámení s kontrolnými zisteniami zo dňa 12. mája 2008 konštatoval, že žalobca ako povinná osoba má vypracovaný program oneskorene, nakoľko notársku činnosť začal vykonávať dňom 15. januára 2005 a jej program je zo dňa 10. februára 2005, zároveň uviedol, že program je vypracovaný s takým zameraním, ktoré negarantuje jednoznačne dôsledné dodržiavanie povinností povinnej osoby, ktoré jej vyplývajú z ust. § 5, § 6 a § 7 zákona č. 367/2000 Z. z. Správny orgán mal za to, že nakoľko žalobca kontrolnej skupine neumožnil dôkladné vykonanie kontroly v súlade s poverením na vykonanie kontroly, nebolo možné kontrolou preveriť, či na zistení správneho orgánu žalobca neohrozil záujem chránený zákonom č. 367/2000 Z. z., žalobcovi zároveň uložil prepracovať stanovenie jednoznačného prehľadu foriem neobvyklých obchodných operácií, určenie obsahu odbornej prípravy zamestnancov a prepracovanie metodiky postupu pri predchádzaní legalizácii a pri jej odhaľovaní so zameraním hlavne na posudzovanie obchodných operácií a ohlasovanie neobvyklých obchodných operácií.

Žalobca sa ku kontrolným zisteniam vyjadril listom zo dňa 2. júna 2008, ku ktorému priložil fotokópiu svojej údajnej odpovede ku kontrolným zisteniam, ktorú mal správnomu orgánu zaslať dňa 21. apríla

2008. Správny orgán však originál predmetnej odpovede doručený nebol a žalobca fotokópiu doručky nepripojil a ani neuviedol, akým spôsobom svoju odpoveď odoslal. Žalobca sa v tejto odpovedi ku kontrolným zisteniam vôbec nevyjadril a požadoval vysvetlenie pojmu obchodná operácia, nakoľko zo zákona č. 367/2000 Z. z. podľa jeho názoru tento pojem nevyplýva. Zároveň uviedol, že nevie, aké dôkazy má predložiť k preukázaniu spôsobu plnenia povinnosti, či je pripravovaná alebo vykonávaná obchodná operácia neobvyklá. Správny orgán na vyjadrenie žalobcu reagoval listom doručeným žalobcovi dňa 20. júna 2008, v ktorom na požiadavky žalobcu spresnil výzvu spravodajskej jednotky na rozsah poskytnutia doplňujúcich informácií a podkladov tým, že definoval pojem obchodná operácia a neobvyklá obchodná operácia. V prípade notárskej činnosti žalobcu uviedol, že pojem obchodná operácia sa týka všetkých právnych úkonov alebo iných úkonov, ktoré sú taxatívne vymenované v ust. § 3 písm. g/ zákona č. 367/2000 Z. z. V prípade neobvyklej obchodnej operácii poukázal správny orgán na ust. § 4 zákona č. 367/2000 Z. z., ktorý tento pojem určuje. Ďalej žalobcu poučil, že posúdenie obchodnej operácie ako neobvyklej zo strany povinnej osoby v zmysle § 6 ods. 3 písm. a/ zákona č. 367/2000 Z. z. nie je totožné so zistením spáchania trestného činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon. Na základe uvedeného mal za to, že podľa vyhlásenia žalobcu zo dňa 12. marca 2008, v ktorom uviedol, že sa počas celej doby výkonu notárskej činnosti nestretol s legalizáciou príjmu z trestnej činnosti, ako je definovaná v § 2 ods. 1 zákona č. 367/2000 Z. z., možno vyvodiť záver, že žalobca nemohol vykonávať svoju povinnosť podľa § 6 ods. 3 písm. a/ zákona č. 367/2000 Z. z. a nemohol tak posúdiť, ani to, či jeho klienti nevykonali neobvyklé obchodné operácie, nakoľko nevedel, čo možno chápať pod pojmom obchodná operácia, resp. nevedel bez bližšieho špecifikovania pripraviť na nahliadnutie dokumenty súvisiace s obchodnými operáciami. Záverom žalobcu opätovne vyzval na poskytnutie údajov v sídle jeho notárskeho úradu dňa 30. júna 2008 v určenom rozsahu v súlade so žiadosťou správneho orgánu. Žalobca požiadal správny orgán o zmenu termínu z dôvodu krátkej doby na presunutie plánovaných pracovných záležitostí.

Po akceptovaní žiadosti žalobcu na zmenu termínu predloženia dokladov a poskytnutia údajov sa kontrolná skupina spravodajskej jednotky finančnej polície dňa 7. júla 2008 dostavila do sídla žalobcu, ktorý odmietol predložiť doklady a poskytnúť požadované informácie. Odvolací súd sa oboznámil s úradným záznamom zo dňa 7. júla 2008, v ktorom žalobca spravodajskej jednotke deklaroval svoje stanovisko, že žiadosti spravodajskej jednotky o poskytnutie údajov nemôže vyhovieť, nakoľko v nej dostatočne a spoľahlivo nebolo určené, čo sa rozumie pod obchodnou operáciou v zmysle zákona č. 367/2000 Z. z. a keďže má ako notár zákonom uloženú povinnosť mlčanlivosti, pri akýchkoľvek úkonoch, pri ktorých môže dôjsť k prelomeniu tejto povinnosti, musí mať jasne a jednoznačne preukázané, aké skutočnosti sa majú sprístupniť. Žalobca ďalej do úradného záznamu uviedol, že podľa jeho názoru zákon č. 367/2000 Z. z. nedefinuje, čo je potrebné rozumieť pod obchodnou operáciou, na rozdiel od neobvyklej obchodnej operácie, ktorá je v § 4 citovaného zákona presne definovaná, žalobca nevie presne určiť, na aké informácie a údaje sa jeho povinnosť v zmysle § 6 ods. 3 písm. d/ vzťahuje, preto z obavy, aby svojím konaním neporušil zákonom uloženú povinnosť mlčanlivosti, nemôže žalobca predmetnej žiadosti finančnej polície vyhovieť.

Prvostupňový správny orgán listom zo dňa 9. júla 2008 žalobcu opätovne vyzval k písomnému predloženiu dokladov a dokumentácie, ktoré majú vzťah k jeho plneniu povinností. Napriek tomu, že žalobca túto žiadosť prevzal 16. júla 2008, vyjadrenie k žiadosti správneho orgánu doručené nebolo.

Spravodajská jednotka finančnej polície zaslala žalobcovi dňa 19. augusta 2008 upovedomenie o začatí správneho konania pre porušenie povinností uložených v § 6 ods. 1 písm. a/, § 6 ods. 3 písm. a/, c/ a d/ zákona č. 367/2000 Z. z. Žalobca sa k začatiu správneho konania nevyjadril. Dňa 26. septembra 2008 bolo žalobcovi doručené rozhodnutie spravodajskej jednotky č. PPZ-23-19-BOK-FP-II-2008 zo dňa 24. septembra 2008, v ktorom spravodajská jednotka rozhodla o tom, že zo strany žalobcu boli porušené ustanovenia zákona č. 367/2000 Z. z., na základe čoho bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 300.000,- Sk (9.958,18 eur). Prvostupňový správny orgán vo svojom rozhodnutí dospel k záveru, že zo strany žalobcu došlo k porušeniu ustanovenia § 6 ods. 1 písm. a/ a § 6 ods. 3 písm. a/, c/ a d/ zákona č. 367/2000 Z. z. Žalobca podal rozklad, o ktorom rozhodol nadriadený správny orgán vo svojom rozhodnutí č. SLV-653/OLVS-2008 zo dňa 2. decembra 2008 tak, že žalobca sa nedopustil porušenia povinností ustanovených v § 6 ods. 3 písm. a/ a c/ zákona č. 367/2000 Z. z., a preto znížil pokutu na

sumu 200.000,- Sk (6.638,78,- eur). Žalobca podal proti uvedenému rozhodnutiu žalobu o preskúmanie rozhodnutia, o ktorej Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 4S/31/2009-56 zo dňa 25. marca 2011 rozhodol tak, že podľa § 250j ods. 2 písm. d/ a e/ O.s.p. rozhodnutie žalovaného č. SLV 653/OLVS-2008 zo dňa 2. decembra 2008 zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konania.

Žalovaný opätovne vec posúdil a dňa 28. júla 2011 vydal rozhodnutie č. SLV OLVS 103/2011, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta podľa § 13 ods. 1 zákona č. 367/2000 Z. z vo výške 6.638,- eur za porušenie povinností ustanovených v § 6 ods. 1 písm. a/ a § 6 ods. 3 písm. d/ zákona č. 367/2000 Z. z., ktoré spočívalo v tom, že ako povinná osoba podľa § 3 písm. g/ zákona od 15.01.2005 do 12.03.2008 nemal svoj program vlastnej činnosti zameranej proti legalizácii príjmov z trestnej činnosti vypracovaný v súlade s dikciou § 6 ods. 1 písm. a/ a tiež, že v rámci kontroly začatej dňa 12. marca 2008 až do vydania rozhodnutia odmietal preukázať, akým spôsobom plní svoje povinnosti vyplývajúce zo zákona a tiež ignorovaním požiadaviek spravodajskej jednotky finančnej polície neumožnil vykonanie kontroly plnenia povinností povinnej osoby v celom rozsahu, v dôsledku čoho neumožnil finančnej polícii plnenie jej úloh podľa § 10 písm. a/ zákona.

Uloženie vyššej pokuty žalovaný odôvodnil závažnosťou porušenia povinností žalobcu a tým, že žalobca prakticky znemožňoval vykonanie kontroly, resp. kontrola bola takto obmedzená len na kontrolu existencie, resp. neexistencie vypracovania programu a vykonávania odbornej prípravy zamestnancov žalobcu, pričom bolo takýmto konaním znemožnené naplniť cieľ zákona, ktorým je zamedzenie legalizácie príjmov pochádzajúcich z trestnej činnosti a financovania terorizmu. Žalovaný ďalej dôvodil tým, že uložená pokuta má mať vždy sankčný charakter a má pôsobiť do budúcnosti preventívne, nie však likvidačne, čo bolo podľa jeho názoru naplnené aj v tomto konaní, poukázal pritom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1SŽ/52/04, v ktorom súd vyslovil, že „pojem finančná polícia totiž treba vykladať v zmysle kompetencie a nie voľnej úvahy lebo závažnosť porušenia (odsek 2) zákon ustanovil len za kritérium pre určenie výšky pokuty. Z uvedeného dôvodu nemohlo byť vecou finančnej polície, či pokutu pri zistení porušenia uloží, ale len jej výška.“

Podľa § 38 zákona č. 297/2008 Z. z. účinného v čase od 01.09.2008 bol zrušený zákon č. 367/2000 Z. z., ale podľa prechodného ustanovenia § 36 ods. 6 zákona č. 297/2008 Z. z. na ukládanie pokút za správne delikty ustanovené právnym predpisom účinným do 31.08.2008, ku ktorým došlo pred 01.09.2008 sa použijú ustanovenia právneho predpisu účinného do 31.08.2009.

Podľa § 3 písm. g/ zákona č. 367/2000 Z. z. povinná osoba je ten, kto poskytuje právnu pomoc podľa osobitného predpisu, 15a/ ak pripravuje alebo vykonáva pre klienta úkony súvisiace

1. s nákupom a predajom nehnuteľností alebo obchodných podielov v obchodnej spoločnosti,
 2. so spravovaním peňažných prostriedkov, cenných papierov alebo iného majetku,
 3. s otváraním alebo spravovaním účtu v banke alebo pobočke zahraničnej banky alebo účtu cenných papierov,
 4. so založením, činnosťou alebo riadením obchodnej spoločnosti, nadácie, združenia alebo podobnej právnickej osoby alebo
 5. s konaním v mene klienta alebo pre klienta v akejkoľvek finančnej operácii alebo operácii s majetkom.
- Podľa § 5 ods. 2 zákona č. 367/2000 Z. z., povinná osoba identifikuje každú fyzickú osobu alebo právnickú osobu, ak zistí, že pripravuje alebo vykonáva
neobvyklú obchodnú operáciu,
obchodnú operáciu v hodnote najmenej 15.000,- eur,
viacero na seba nadväzujúcich obchodných operácií, ktorých hodnota v období 12 po sebe nasledujúcich mesiacov dosiahne najmenej 15.000,- eur.

Podľa § 6 ods. 1 písm. a/ zákona č. 367/2000 Z. z., povinná osoba vypracúva a aktualizuje program vlastnej činnosti zameranej proti legalizácii, ktorý musí obsahovať najmä prehľad foriem neobvyklých obchodných operácií podľa predmetu svojej činnosti, obsah a harmonogram odbornej prípravy zamestnancov vykonávanej najmenej raz ročne, určenie osoby alebo organizačného útvaru, ktorí sú zodpovední za ochranu pred legalizáciou a metodiku postupu pri predchádzaní legalizácii a pri jej

odhaľování.

Podľa § 6 ods. 3 písm. d/ zákona č. 367/2000 Z. z., povinná osoba ďalej poskytne finančnej polícii v určenej lehote na písomné požiadanie údaje o obchodných operáciách, na ktoré sa vzťahuje povinnosť identifikácie, predloží doklady o nich a poskytne informácie o osobách, ktoré sa akýmkoľvek spôsobom obchodných operácií zúčastnili.

Podľa § 7 ods. 6 zákona č. 367/2000 Z. z. plnenie povinností podľa § 6 a povinnosti ohlásiť finančnej polícii neobvyklú obchodnú operáciu podľa odseku 1 nie je obmedzené zákonom ustanovenou povinnosťou zachovávať mlčanlivosť podľa osobitných predpisov, 22/ ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 13 ods. 1 zákona č. 367/2000 Z. z., finančná polícia pri vykonávaní kontroly plnenia povinností ustanovených týmto zákonom môže uložiť pokutu do 2.000.000,- Sk právnickej osobe alebo fyzickej osobe, ktoré porušia povinnosť ustanovenú v § 5 ods. 2 až 4, § 6, § 7 ods. 1, 4 a 5, § 8 ods. 1 a 2, § 9 a § 9a.

Podľa § 13 ods. 6 zákona č. 367/2000 Z. z., na konanie o správnych deliktach podľa tohto zákona sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 2 ods. 1 Notárskeho poriadku notár je štátom určenou osobou vykonávať notársku činnosť a ďalšiu činnosť podľa tohto zákona.

Podľa § 39 ods. 1 Notárskeho poriadku notár a jeho zamestnanci sú povinní zachovávať mlčanlivosť o všetkých skutočnostiach, o ktorých sa dozvedeli pri výkone notárskej činnosti, s výnimkou prípadov uvedených v tomto zákone. Notár dbá o to, aby povinnosť mlčanlivosti dodržiavali jeho zamestnanci.

Podľa § 39 ods. 2 Notárskeho poriadku povinnosti zachovávať mlčanlivosť môže notára zbaviť

- a) účastník alebo jeho právni nástupcovia písomným vyhlásením alebo
- b) minister vo veciach podľa § 3 ods. 1 písm. a/ až d/ na účely trestného konania,
- c) predseda okresného súdu, v obvode ktorého mal notár sídlo, vo veciach činnosti notára ako súdneho komisára v konaní o dedičstve na účely trestného konania.

Podľa § 39 ods. 3 Notárskeho poriadku zbavenie notára povinnosti zachovávať mlčanlivosť sa vzťahuje aj na všetkých jeho zamestnancov. Ak bol notár zbavený povinnosti zachovávať mlčanlivosť, bezodkladne oznámi túto skutočnosť všetkým svojim zamestnancom.

Podľa § 39 ods. 4 Notárskeho poriadku povinnosť zachovávať mlčanlivosť sa nevzťahuje na prípady, ak ide o poskytnutie všeobecnej informácie oprávnenému orgánu (§ 82) o tom, že úkon bol alebo nebol vykonaný, ak ide o zákonom uloženú povinnosť oznámiť alebo prekaziť spáchanie trestného činu alebo ak ide o podanie vysvetlenia alebo výpoveď v disciplinárnom konaní podľa § 91.

Podľa § 81 ods. 1 Notárskeho poriadku oprávnené osoby a orgány uvedené v § 82 môžu nazerať do spisov, ktoré nie sú uložené v notárskom archíve, výlučne v kancelárii notára pod jeho dohľadom alebo pod dohľadom ním povereného pracovníka. O nazretí do spisu sa v spise urobí záznam.

Podľa § 81 ods. 3 Notárskeho poriadku do spisov týkajúcich sa činnosti podľa § 5 môže nazerať len účastník, iné osoby môžu nazrieť do spisov iba s jeho súhlasom.

Podľa § 81 ods. 3 Notárskeho poriadku oprávnené osoby a oprávnené orgány uvedené v § 82 môžu nazerať aj do registrov za podmienok upravujúcich nazeranie do spisov. O nazretí do registrov sa urobí záznam.

Podľa § 5 Notárskeho poriadku v súvislosti s výkonom notárskej činnosti môže notár fyzickým osobám

a právnickým osobám (ďalej len "účastník") a/ poskytovať právne rady, b/ spisovať iné listiny, c/ vykonávať správu majetku a zastupovať ich v súvislosti so správou ich majetku, ak zákon neustanovuje inak, poskytnúť zastupovanie v katastrálnom konaní.

Podľa § 82 ods. 1 Notárskeho poriadku oprávnenými orgánmi uvedenými v § 81 sú v rozsahu svojej pôsobnosti prezídium komory, minister a ním poverení pracovníci ministerstva, orgány činné v trestnom konaní, orgány finančnej kontroly a súdy.

Odvolací súd v danej veci zistil, že základná námietka žalobcu, ktorou napádal zákonnosť rozhodnutí žalovaného, ako aj správneho orgánu prvého stupňa v prieskumnom konaní spočíva v jeho tvrdení o nedostatočnej identifikácii rozsahu žiadosti správneho orgánu o poskytnutie údajov a dokladov za účelom preukázania splnenia povinnosti povinnej osoby podľa § 6 ods. 3 písm. d/ zákona č. 367/2000 Z. z.

Odvolací súd v danej veci považoval za potrebné uviesť, že povinnosti je možné v zmysle čl. 13 ods. 1 písm. a/ Ústavy SR ukladať zákonom alebo na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovaní základných práv a slobôd. Pojem neobvyklej obchodnej operácie v zmysle zákona č. 367/2000 Z. z. ustanovuje ust. § 4 citovaného zákona, na ktorý správny orgán poukázal v rámci odpovedi na žiadosť žalobcu o spresnenie potrebných podkladov k vykonaniu kontroly. Rovnako správny orgán v súvislosti s výpočtom všetkých právnych úkonov alebo iných úkonov v prípade notárskej činnosti v súvislosti s preukázaním splnenia povinnosti povinnej osoby podľa § 6 ods. 3 písm. d/ zákona č. 367/2000 Z. z. odkázal žalobcu na ustanovenie § 3 písm. g/ zákona č. 367/2000 Z. z., ktoré taxatívne v súvislosti s určením pojmu povinnej osoby vymedzuje, pri ktorých úkonoch poskytovaných klientovi má byť osoba poskytujúca právne služby podľa osobitného zákona považovaná za povinnú osobu zaviazanú k zákonným povinnostiam v súlade s § 6 zákona č. 367/2000 Z. z.

Odvolací súd má za to, že správny orgán tým, že odkázal žalobcu na relevantné ustanovenia právneho rámca upravujúceho plnenie zákonného účelu zákona č. 367/2000 Z. z., t.j. predchádzanie legalizácie príjmov z trestnej činnosti a jej odhaľovanie, si splnil svoju povinnosť postupovania v úzkej súčinnosti s účastníkom konania v zmysle ustanovení Správneho poriadku upravujúcich postup správneho orgánu v konaní.

Vo vzťahu k špecifikácii právnych úkonov žalobcu ako povinnej osoby v zmysle zákona č. 367/2000 Z. z., je potrebné uviesť, že s ohľadom na široký okruh povinných osôb zákonodarca nemôže vymedziť všetky možné neobvyklé obchodné operácie, ku ktorým dochádza pri výkone tej ktorej činnosti, na ktorú sa zákon vzťahuje.

V súvislosti s námietkou žalobcu, ktorý nevyhovenie žiadosti kontrolnej skupiny odôvodňoval obavou z porušenia povinnosti mlčanlivosti, najvyšší súd s poukazom na ust. § 7 ods. 6 zákona č. 367/2000 Z. z., podľa ktorého plnenie povinností podľa § 6 a povinnosti ohlásiť finančnej polícii neobvyklú obchodnú operáciu nie je obmedzené zákonom ustanovenou povinnosťou zachovávať mlčanlivosť podľa osobitných predpisov, pričom toto ustanovenie v rámci osobitných predpisov odkazuje aj na Notársky poriadok, konštatoval, že správny orgán tým, že vyzval žalobcu na preukázanie splnenia jeho povinnosti ohlásiť neobvyklú obchodnú operáciu a poskytnúť kontrolnej skupine ako oprávnenému orgánu podľa § 82 Notárskeho poriadku požadované údaje a doklady, t.j. vyhovením žiadosti správneho orgánu, nemohlo dôjsť k porušeniu povinnosti žalobcu, ktorú mu stanovuje Notársky poriadok. Právny regulačný rámec zákona č. 367/2000 Z. z. v spojení s vyššie citovanými ustanoveniami Notárskeho poriadku jasne definuje povinnosti žalobcu ako notára podľa § 2 ods. 1 Notárskeho poriadku vrátane zachovávanía povinnosti mlčanlivosti, preto táto bola námietka žalobcu podľa názoru najvyššieho súdu nedôvodná.

V zmysle zákonnej povinnosti zákonodarca uložil povinným osobám vypracúvať a aktualizovať program vlastnej činnosti zameranej proti legalizácii, ktorý musí obsahovať prehľad takých obchodných operácií, ktoré sú pre danú oblasť z hľadiska zákona neobvyklé. Dostatočne podrobný prehľad takýchto operácií

je osobitne dôležitý pri výkone notárskej činnosti v notárskom úrade žalobcu, pretože na to, aby jeho zamestnanci vedeli na mieste samom vyhodnotiť obchodnú operáciu ako neobvyklú z pohľadu zákona musia mať k dispozícii zodpovedajúce a vyčerpávajúce usmernenie. Preto ak žalovaný žalobcov program vlastnej činnosti nepovažoval za zodpovedajúci požiadavkám zákona postupoval v súlade so zákonom.

Neposkytnutím požadovaných údajov a dokladov správneho orgánu žalobcom došlo jeho konaním k závažnému porušeniu jeho povinností podľa § 6 ods. 3 písm. d/ zákona č. 367/2000 Z. z. a nemožnosti správneho orgánu vykonávať svoje oprávnenia v záujme sledovanom účelom zákona č. 367/2000 Z. z.

Z vykonanej kontroly aj podľa názoru odvolacieho súdu jednoznačne vyplýva, že žalobca ako povinná osoba porušil povinnosti ustanovené v § 6 ods. 1 písm. a/ a § 6 ods. 3 písm. d/ zákona č. 367/2000 Z. z., tým, že ako povinná osoba podľa § 3 písm. g/ zákona od 15.01.2005 do 12.03.2008 nemal svoj program vlastnej činnosti zameranej proti legalizácii príjmov z trestnej činnosti vypracovaný v súlade s dikciou § 6 ods. 1 písm. a/ a tiež, že v rámci kontroly začatej dňa 12. marca 2008 až do vydania rozhodnutia odmietal preukázať, akým spôsobom plní svoje povinnosti vyplývajúce zo zákona a tiež ignorovaním požiadaviek spravodajskej jednotky finančnej polície neumožnil vykonanie kontroly plnenia povinností povinnej osoby v celom rozsahu, v dôsledku čoho neumožnil finančnej polícii plnenie jej úloh podľa § 10 písm. a/ zákona. Správny orgán v preskúvanom rozhodnutí podľa odvolacieho súdu vymedzil určite, jasne, zrozumiteľne a nezameniteľne predmet konania vo výroku rozhodnutia o správnom delikte tak, aby sankcionované konanie nebolo zameniteľné s iným konaním v súlade s ust. § 47 ods. 2 Správneho poriadku. V napadnutom rozhodnutí je správny delikt presne vymedzený, za aké konkrétne konanie a obdobie je subjekt postihnutý.

Žalovaný podľa názoru najvyššieho súdu výšku uloženej pokuty náležite odôvodnil závažnosťou porušenia povinností žalobcu, pričom uložená pokuta vzhľadom na jej sankčný charakter mala tiež pôsobiť preventívne do budúcnosti a s prihliadnutím na jej uloženie na dolnej hranici možného rozpätia zákonnej sadzby podľa § 13 ods. 1 zákona č. 367/2000 Z. z. nebola neprimerane prísna a likvidačná.

Odvolací súd po preskúmaní zákonnosti žalobou napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že správne orgány, ktoré vo veci konali a rozhodovali, postupovali v súlade s citovanými ustanoveniami právnych predpisov. Rozhodnutia správnych orgánov obsahujú v skutkovej vete výroku rozhodnutia identifikovateľné skutkové vymedzenie správneho deliktu s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania. Pochybil preto prvostupňový súd pokiaľ napadnuté rozhodnutie zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. c/ O.s.p. a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného, Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. druhá veta, je potrebné zmeniť tak, že žalobu žalobcu je potrebné ako nedôvodnú podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietnuť.

O trovách konania rozhodol najvyšší súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 224 ods. 1, 2 O.s.p. a neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **n i e j e** prípustný.